

Назив дела: "Духово дете"

Име и презиме писца: Соња Хартнет

Наслов рада: Заробљена између светова

Читајући овај роман, упознајемо се са Матилдом, која, сада већ стара, приповеда о свом животу. Звала се Матилда Викторија Аделејд, али то име је исувише велико и озбиљно за тако малу девојчицу, па је себе увек ословљавала са Меди.

Враћајући се из шетње, једног дана, кући затиче малог дечака, склупчаног у фотели, који је изгледао као да ју је чекао већ дуже време и њих двоје започињу са разговором. Причала му је о томе како је одрасла са строгим родитељима, који нису пуно марили за њени мишљење, у великој кући, често се осећајући усамљено, па је измишљала пријатеље који би је разумели.

Није се слагала са мајком, јер није волела да се пуно сређује и није била оптерећена удајом и утиском који оставља на друге људе. Мајка то није разумела и увек је бринула о томе шта ће људи рећи о њеној "немарној" ћерки. Отац је за Меди остао вечита мистерија, видела га је као великог и озбиљног човека, али некада би у њему видела и брижност која је ретко избијала испод грубе фигуре.

Имала је све ствари које би пожелела, завршила је добру школу, пропутовала је и видела свет, али ништа од тога је није чинило срећном, уместо тога, осећала се празно и недефинисано.

Њен монотони живот се мења када на плажи среће дечка, који је био скроз другачији од њених удварача и сушта супротност од онога како је њена мајка замишљала савршеног просца. Имао је разбарушену, плаву косу и носио је поцепану одећу, нимало налик њеној. Причао је са птицама и гледао у море као да је то његов дом. Назвала га је Перце.

Изгледао је дивље, али и некако слободно. Та слобода коју је поседовао, било је оно што је Меди одувек желела за себе и можда јој се зато толико допадао. Перце је, неочекивано постао јако важна особа у њеном животу и заједно су се преселили у малу кућицу, далеко од града и упркос мајчином противљењу започели заједнички живот. Направили су себи дом и неко време живели срећно, али Перце је све чешће одлазио на плажу и тамо проводио сате и дане. Осећао се изгубљено без мора и птица и заробљено у кући, као птица у кавезу. Није се уклапао у овдашњи свет и Меди је то схватала. Поред тога су претпрпели и губитак детета, њихове "мале виле", које је требало да их поново уједини и зближи, али је уместо тога оставило вечити ожиљак на њиховим срцима.

Перце је отишао на Острво спокоја, у потрази за вечним миром, а она је у потрази за њим препливала мора и океане, видела борбе морских немани и спријатељила се са западним ветром, Зефиром. Последњи пут су се видели на Острву спокоја, када је дошла да се поздраве и после тога су наставили да живе одвојено.

Меди је после тога радила као болничарка и помагала људима са повредама из рата, а онда завршила школу за хирурга, проучавала и лечила људске очи, јер у очима се огледа људска душа. Иако је током живота упознала још пуно добрих људи, а ту је било и оних који су јој се удварали, никада се више није удавала нити имала више деце, никога није могла да воли као Перцета.

Од таквог пустилова и авантуристе, густе црне косе, сада је остала седа старица која се све спорије кретала и живела је у малој кући, налик оној из младости.

На крају, све поприма сасвим нови смисао и сазнајемо ко је радознали дечак са којим Меди прича и зашто се књига зове "Духово дете".

Књига је написана на тај начин да ју је лако читати, али се бави озбиљнијим животним темама, које су само описане на најбезболнији начин, са пуно маште и осећаја.

Меди је у животу имала доста успона и падова, али страх је оно што човеку даје храброст и она је сваки неуспех стоички поднела, а како кажу, храбрима и звезде помажу.

Име и презиме: Ања Синђић VIII 4

Основна школа: “Јован Ристић“, Борча

Наставник: Милена Ђорђевић

Број телефона: 0612284720

Маил адреса: sindjicbiljana@yahoo.com